

kunne de ikke faa i denne Rigsdagssamling. De maa lade Valget gaa over, og saa kunne de slutte sig aabent sammen bag efter, men paa denne Side Valget kunne de ikke faa Aabenhed, for det skal være i det skjulte. Ja, i det skjulte skal det alt sammen føres, indtil vi komme over Valget. Saa længe dette Overgangsministerium sidder, skal der være Tusmørke over det hele, men naar vi efter Valget have faaet et andet Ministerium, bliver der naturligvis Klarhed og aabne Vande i vor Politik, for saa bliver det enten saadan, at vi faa et Ministerium af demokratisk Karakter, der staar i Kamp med Højre, eller ogsaa faa vi den konservative Samlingspolitiks Ministerium. Folketingets Venstre kan kun indkassere som en Sejr, at i denne Samling er der slet ingen Chance for den konservative Samlingspolitik. For at forhindre det, have vi gjort et Arbejde, der, det tør jeg nok sige, ikke er ganske ubetydeligt, thi vi kunne henvise til Resultatet. Vi have haft mange muntre og festlige Møder omkring i Landet, og jeg vil forberede det ærede Medlem for Løvel paa en stor Skuffelse, naar han mener, at Krigslykken ikke vil komme paa vor Side. Det ærede Medlem har saa ofte vist sig som en daarlig Spaamand, og det glæder mig derfor oprigtigt, at det ærede Medlem spaar os en krank Krigslykke. Det ærede Medlem skal nok faa at se, at vi faa en meget stolt Krigslykke til det kommende Valg. Vi imødesee det med megen Tillid, vi have organiseret os hele Landet over, inden vi naa Valget. Vi ere, derom kan jeg oplyse det ærede Medlem, nu organiserede i 88 Valgkredse, hvilket ikke er noget ringe Resultat i Løbet af 9 Maaneder, og dernæst have vi skaffet os en Presse Landet over, der taler vor Sag, medens vi kun stode med ganske enkelte Blade, da Brudet skete. (Afbrydelse) Ja — selv om Indenrigsministeren køber et Blad paa Langeland, gør det ikke noget, for saa laver Langelænderne nok et andet Blad selv, det kan det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) være ganske rolig for, det har ikke hjulpet det ærede Medlem en Smule, at Indenrigsministeren købte Bladet paa Langeland. Selv om det ikke skulde være saadan, at det ærede Medlem er solgt ved samme Lejlighed, tror jeg nok, at Valgdagens Resultat skal vise, at det ærede Medlem ingen Fornøjelse faar af den Handel. Vi have desuden faaet skrevet os dette Program, som det ærede Medlem for Løvel ikke kan lide, hvilket jeg indkas-

serer som en Kompliment for Programmet. Vi skulde ved det kommende Valg nok vide at hævde os.

Jeg skal saa tillade mig ogsaa at dvæle lidt ved, hvad Ministeriet har udrettet i den forløbne Sommer. Det ærede Medlem for Storeheddinge, som er Trafikminister, var jeg en Dag til Møde med i Storeheddinge, og i Diskussionens Hede undslap der ham den Ytring, at Københavns Befæstning, „den slippe vi for“. Hans Ord vare disse: den slippe vi for, og saa sagde han, at hans Opfattelse i denne Henseende var bleven bestyrket ved, hvad der var foregaaet, siden han blev Minister. Nu maatte han ganske vist bag efter kalde det tilbage gennem en noget forblommet Udtalelse, som blev udsendt gennem det altid regeringsvillige Ritzau's Bureau, og hvori det hed, at han forbeholdt sig sin Stilling, saa længe Forsvarskommissionen sidder, men han ansaa Fæstningen for en Ulykke, og han følte sig overbevist om, at den ikke vilde blive Grundlaget for vort Forsvar — saadan tror jeg nok, det var; Forbeholdet skulde vist være, at Fæstningen kunde godt blive et Led i vort Forsvarsvæsen. Men det var rart at faa at vide — for det er man ikke bleven klar over, og jeg skal tillade mig at spørge derom —, om den sidste Meddelelse stammer fra den højtærede Trafikminister alene, eller om det er en Udtalelse, som er udsendt paa Ministeriets Vegne og maaske Resultatet af et Pres, som er blevet lagt paa den højtærede Trafikminister, da han kom tilbage til sine Kolleger efter at have ladet denne Udtalelse undslippe sine Tænders Gærde, at Fæstningen slippe vi for.

Jeg vil saa tillade mig at omtale en enkelt Ting, som er sket fra den højtærede Finansministers Side. Det er ikke noget, der har en personlig Karakter, og jeg vil paa det bestemteste hævde, at det, jeg omtaler, ikke er et upolitisk Skridt. Det er det Skridt, Finansministeren har foretaget, idet han har anlagt eller bebudet at ville anlægge Sag mod en nordjydsk Bonde, Christian Ledet. Jeg kender ikke den Mand, jeg tror ikke, han tilhører mit Parti, jeg tror, han er en Fribytter, der benytter sig af den Lejlighed, han har, fordi nogle Blade staa ham aabne, til at skrive, saaledes som hans Sind og Hjerte diktere ham, frit ud af sin Overbevisning. Han har nu skrevet noget om den højtærede Finansminister, som vistnok gaar ud paa, at Finansministeren render fra sine Standpunkter og er ligeglåd med det